

Együgyű dalok egy ügy ürügén

[2013. március]

száraz, hűvös tenyeren
cseppet hajt a szerelem

albatroszok árnyéka a fövényen

elharapódtál rajtam, sebemen
alvad már a kiserkent szerelem

kettős tüzes nyelvek ülnek szivemen

*

Reggelt nevel az éj teje,
sötétben ringó bölcseje.
Magamban ringatlak, tente, tente,
s kelsz fel belőlem reggelente.

*

Kis felhő úszott az égen át,
kerékpár haladt alatta.
Valaki füttyült egy Mozart-operát,
s a felhő önfeledten ütközött a napba.

*

add meg nekem ma
sűrű szempilláidon szítalom át magam
dagassz és süss egy kiscipót belőlem-általam
szegd meg
edd meg
s morzsáival telt marokkal szóvj utat nekem

*

Kabátban voltunk, esetlenek.
Szórol szóra beszéltünk, ne essék félreértés.
Pedig esett az eső,
sűrű hó esett.
Lépésről lépésre haladtunk:
el ne essünk.

Hát így esett.

*

Rég volt.

Az ég kék volt,
néha szürke, s mi ketten
a tornyok távoli csúcsa előtt

vártuk, hogy a jelenből rég legyen,
hogy emlékezhessünk.
És szép legyen.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Láng Orsolya

Látó Szépirodalmi Folyóirat